

[s. 24](#) Professorernes ovenomtalte Attester.

Hr. H. O. G. Laub, Kandidat i Theologien fra Jan. 1830 med Karakteren Laudabilis et quidem egregie, er mig fra sit akademiske Kursus bekjendt som en i enhver Henseende udmærket ung Theolog. Efter den Flid og Vedholdenhed, med hvilken han har benyttet saavel mine Forelæsninger som skriftlige Øvelser, har jeg haft tilstrækkelig Lejlighed til at lære den videnskabelige Interesse, det rigtige Omdømme, den Grundighed i filologiske og theologiske Kundskaber at kjende, hvorved han har [s. 25](#) hævet sig ud over sine Medstuderende. Den offentlige Examen har fuldkommen stadfæstet denne Erfaring; thi Censorerne vare enige i, at hans skriftlige Udarbejdelser baade i Indhold og Behandling og ved filosofisk Aand, Orden og Klarhed hørte til de fortrinligste, som nogensinde have været i deres Hænder. — Naar jeg hertil føjer, at Kandidatens hele Personlighed (hvilken jeg ligeledes ved specielle Forhold er bleven bragt til at lære nærmere at kjende) fortjener aldeles det samme hædrende Vidnesbyrd, da tør jeg love Fædreland og Kirke de glædeligste Frugter af denne Kandidats tilkommende Virksomhed; og jeg ønsker alene, at hans Stilling i Tiden maa begunstige den fortsatte videnskabelige Uddannelse, til hvilken han har Lyst og Evne som Faa.

Kjøbenhavn, 23. Januar 1830.

H. N. Clausen.

Candidatus Theologiæ Hr. H. O. G. Laub, som i denne Maaned har absolveret sin Embedsexamen med bedste Karakter og Udmærkelse, er en Videnskabsdyrker af saa herlige Anlæg og saa sjeldne Indsigter, at den akademiske Lærer vilde glædes ved i hvert Qvinquennium at træffe paa en Saadan. Ligesom den hele offentlige Prøve, som nys afholdtes, bekræfter dette Vidnesbyrd, saa vare navnlig hans skriftlige Udarbejdelser Beviser baade paa grundig Lærdom og paa Modenhed i Dømmekraft. Da nu hans moralske Karakter staar i den skønneste Harmoni med hans intellektuelle Udvikling, tør jeg love Fædrelandet og især den danske Kirke en ualmindelig Lærer i ham. Maatte fremdeles Forsynets Varetægt afværge fra dette kjærlige, fintfølede Gemyt enhver Fare, [s. 26](#) og fremdeles, som hidtil, lede ham til en stedse klarere Erkjendelse og en stedse højere Virken!

Kjøbenhavn, 20. Januar 1830.

J. Møller.

Hr. Cand. S. Minist. H. O. C. Laub har i flere Aar med udmærket Flid bivaanet mine Forelæsninger over den naturlige Theologi, Apologetiken og Dogmatiken, samt de anstillede Examinatorier. En omhyggelig Dannelse, gode Forkundskaber og heldige Evner fandtes hos ham forenede med utrættelig Iver for at skride frem paa den Bane, som han af Lyst har valgt sig. Derfor bleve og hans Fremskridt i de theologiske Discipliner saare fortrinlige, paa hvilke han ved den theologiske Embedsexamen 12. Januar 1830 aflagde saadanne Prøver, at ham tilkjendtes Karakteren Laudabilis et quidem egregie, og at han hos sine Lærere vakte Forventninger om, at han ved Fortsættelsen af samme Stræben vil blive en Prydelse for sin Stand.

Kjøbenhavn, 19. Januar 1830.

P. E. Müller.

Hr. Cand. Theologiæ H. O. G. Laub, som for faa Dage siden har taget den theologiske Embedsexamen, fyldestgjorde derved fuldkommen de Forventninger, som man baade

efter det hæderlige Udfald af hans foregaaende akademiske Examina og efter den nøjere Kundskab til hans stedse fortsatte flittige og grundige Studium vidste sig berettiget til at gjøre sig om ham som en af de dygtigste og bedst begavede Studerende ved Universitetet. De skriftlige Afhandlinger vare alle affattede med ualmindelig Grundighed, Fuldstændighed, Orden og Klarhed, [s. 27](#) og den mundtlige Examen vidnede ikke mindre end hine om udbredte Kundskaber og sjelden Tænksomhed. Med Føje tilkjendtes ham derfor Karakteren Laudabilis et quidem egregie, og jeg er overbevist om, at han i enhver Henseende fortjener at anbefales som en Kandidat, der sikkert vil hædre den Post, som i Tiden maatte vorde ham betroet, være sig i Kirken eller i Skolen.

Kjøbenhavn, 20. Januar 1830.

W. H. Hohlenberg.